

Italijanski manevri so se vršili do konca avgusta ob tirolski meji, zlasti v Val di Zorto in v dolini Bordevole. Italijani se zanimajo torej tudi prav hudo za našo mejo.

Ruski uporniki. V Sebastopolu je izbruhnila med mornarskimi vojniki huda revolta. Vkljub temu, da ruska vlada ne pusti ničesar o tem uporu poročati, se je vendar izvedelo, da se je moralo bojni parnik v Odesso poslati, katero mesto so uporniki zasedli.

Nič
ni boljšega

za hitro pripravo najfinešje goveje juhe kot

Zvezda

MAGGI

e križcem

JEVE

kočke za govejo juho

po 5 vinarjev.

MAGGI-jeve kočke za govejo juho so čista, najboljša goveja juha v trdi obliki in vsebujejo tudi potrebno sol in dišave.

Samo prave z imenom MAGGI in varstveno znamko zvezdo s križcem.

14 kosov govede poginilo! Pozor kmetje!

V močvirju (Thoner Moorgebiet) pri Grafensteinu dela se zdaj po naročilu c. k. poljedelskega ministerstva od strani c. k. kmetijsko-kemične poizkušne ščacije dunajske gnojilne poizkuse; hoče se kmetovalcem vpliv umetnih gnojil na razvitek krmilnih rastlin pokazati. Pri teh poizkusih porabilo se je poleg Tomaževe žlindre tudi koncentrirano kalijevo gnojilno sol in čilski salpeter. Predpretekli teden gnojilo se je na močvirju ležeče zemljišče, kjer se name-rava napraviti pašo in ki meri 3 ha. Gnojenje se je vršilo pod nadzorstvom poklicane osebe. Med gnojenjem pa je pričelo močno deževati; kalijeve sol in salpeter sta se vsled dežja raztopila in po rastlinah razdelila. Ker ni nikdo ničesar vedel o nevarnosti in škodljivosti teh gnojilnih sredstev, ostalo je okroglo 50 kosov govede, kakor po navadi brez nadzorstva na tem neaktiviranem močvirju, ki se rabi kot paša. Živina je silila na gnojeno ploščo in se nažrla rastlin, ki so bile namočene z rastpino omenjene umetne soli. Ponoči je skoraj vsa živina zbolela. Poginilo je 14 kosov govede in sicer 5 krav, 7 telic ter dva mlada vola. Obdukcija je dokazala, da je bila živina vsled raztopljene gnojilne soli zastrupljena. Skupne cenjene škode je 7.606 kron. Od poginjenih živali jih je bilo le 6 zavarovanih, tako da trpijo prizadeti posestniki prav ogromno škodo. Upati je, da hode oblast na tej nesreči popolnoma nedolžnim kmetovalcem priskočila in jim pomagala. Živinorejci pa naj se ta prvi slučaj zastrupljenja z omenjenimi umetnimi gnojili zapomnijo in naj bodo jako previdni!

Dopisi.

Bohova. (Črnuh in pes.) Pred kratkim je bil preznani bohovski steber klerikalne stranke Francel Frangesch pred mariborski sodniji obsojen na 50 K globe oz. 5 dni zapore. Presveta jeza in gola kristjanska ljubezen sta siromačka spravila v obsodbo. Stvar pa je taka. Gosp. Francelček je od nekdaj že pisano gledal svojega sosedo g. Jakob Grascitza, ki mu je vstric sosed. Tega sosedo smatra kot hudega nemčurja in Štajercijanca, in nemčurje in Štajercijance bi vse najraje kar na en grizljaj poharjal. Od slovitih zadnjih občinskih volitev

pri katerih je g. Francelček s celo svojo četo pošteno pogorel, ima na svojega vstričnega sosedo prav hudo piko. G. Grascitza ima tičnega psička in ta revček je v svoji igrači prišel na Frangeschov travnik, češ, da ne pozna dobro meje. Ko to g. Frangesch vidi, mu v sveti jezi zavre vroča kri, skoči po puško in sproži po ubogemu psičku. Strelec je bil preveč strasten in razburjen, zato nedolžno živalce ni zadel. Tri korake od psička pa je stal 3 letni sinček g. Grascitza. Hvala Bogu, da se tudi nedolžnemu detetu nič ni zgodilo, čeprav bi bilo po nesrečni naključbi lahko usmrteno. Ta prizor, ki prav očitno kaže lepo kristjansko ljubezen do svojega bližnjega, je bil vzrok omenjene obsodbe. Omenjeno naj še bo, da je g. Frangesch vstrelil preko velike državne ceste. Bi ne bilo mogoče, da bi se tudi na cesti bila le prelahko naredila grozna nesreča? Oj ti prelepa kristjanska ljubezen!

Slivnica pri Mariboru. Predprejšno nedeljo so imeli „čuki“ in „čukeci“ v gostilni Lesjak a grozno veliko, lepo in čudapolno zborovanje in veselico. O posameznostih tega veseljnega zborovanja smo itak že poročali nekaj zanimivosti. Čudno, prečudno se nam dozdeva postopanje oštirja g. Lesjak-a. Privrادل je v Slivnico pred dvema leti iz Rotweina. V Rotweinu je bil g. Lesjak tak prepričan Nemec in liberalc, da so ga somišljeniki njegovi v deveta nebesa vzdigovali. Potem se je premaknil nekako na rdečo stranko in tukaj pri nas se je pa popolnoma prevrgel na črno-slovensko stran. To vam je grčast možak! No pa vse to bi mu se lahko odpustilo in mu lično prekoženje prizanašali, ako bi gospod sedaj vrhu vsega ne šinfal in zmerjal Nemce, liberalce in Štajercijance. Nerazumevno nam je, da je tako hitro in lahko svojo farbo zmenjal, pa še bolj nerazumljivo, da se je ob enem tudi vseh strastij svoje najnovejše črno-slovenske stranke nasezal. No, če smo pa Štajercijanci in Nemci strup mu v srci in pezdri v očeh, te pa g. Lesjaku ne bomo kalili mir-njegovih prs, ter se bomo z naprej njegovega obličja in njegove — gostilne izogibali. Naj pa prav pogosto k njemu mesto nas prihajajo frajljice „Marijinega društva“ s celo sujto svojo in z njih generalom, župnikom iz Frama g. Muršič-em. Drugič več kaj!

Novice.

Opomin. Nedeljski „Gruzer Tagblatt“ prinaša članek „Eine Mahnung“, ki se tiče sicer v prvi vrsti kranjskih razmer, ki ga je pa v kljub temu splošnem uvaževanju priporočati. Članek se glasi: — „Vsa moč ljudstva je vočigled tekmovalja na duševnem in gospodarskem polju prisiljena, da se postavi v službo vstvarjajočega dela na obeh poljih in porabi najvišji napor, da ne poneha ter je prekosijo drugi tekmovalci. Poglejmo pa razmere na Kranjskem! Škodljiva, ozkosrčna politika slovenskih strank, katere brez ozira na razvoj in napredek dežele ter njenega prebivalstva posebne namene zasledujejo, duševno in gospodarsko življenje ovirajo, ja umetno zadržujejo, naravne pomožne vire ne izrabljajo, kratko storijo mnogobrojne zamude na blagru dežele, — pusti še mnogo, mnogo želeti. Politična in nacionalna strast, sebičnost voditeljev ne dopustijo temeljito izboljšanje duševnega in gospodarskega nazadovanja; ja zdi se skoraj, da si niso iz trde šole zadnjih desetletij prav nič naučili. Izpolnjevanje nacionalne domišljavosti in gojitev nacionalnega šovinizma stojijo žal tudi danes še v ospredju, igrajo najvažnejšo vlogo in potiskajo vse druge zadeve nazaj. Triumfi kake sokolske slavnosti imajo v očeh gotovih voditeljev večjo vrednost nego ves ptujski promet, kakšna panslaviistična demonstracija jim velja več kakor dviganje kmetijstva, fantom slovenske univerze jih mika bolj nego razvitek zaostalega ljudskega šolstva, odprava nemških napisov jim stoji mnogo višje nego ves duševni in gospodarski napredek. Z ozirom na občinsko upravo v Ljubljani se je pač že uvidelo, da je vrnitev v premagane razmere Hribarjeve dobe izključena. Do tega spoznanja pa se slovenske stranke še niso mogle dvigniti, da se ne sme čas z nacionalnimi malenkostmi zapravljati, ko se drugod mrzlično delovanje razvija, da bi se gospodarsko življenje k največjemu procvitu pripravilo. Plodonosno

delo, napredek in razvitek na duševnem ter gospodarskem polju naj bodejo torej geslo, cilj in strmljenje vseh, ki so dobre volje.“ — Resničnso te besede in tudi mi jih podpisemo z obema rokama. Vsa tista brezplodna politika narodnjaštva naj se vrže v staro železo in gospodarstvo slovenskega ljudstva se bode vse drugake ter vse lepše razvijalo!

Milost za ptico. V Parizu obstoji že dalje časa društvo, ki hoče Francozom odvzeti pojedinje z malimi pticami. Učenjaki so dokazali, da se z uničenjem male ptice le v francoskih vinogradih na leto čez 100 milijonov škode napravi. Ta račun je natančen in se je napravil na podlagi škode, ki jo povzroči mrčesje. Ne gre se torej tukaj le za rahločutnost, marveč za zadevo velikega gospodarskega in socialnega pomena, za katero bi se morali zanimati tudi vlada in občine. „Ptčki, ki jih sladkosnedi ljudje pojeste“, piše omenjeno društvo, „na stanejo milijone in povzročijo kmetom mnogo solz. Vaša sladkosnednost je enaka zločinu, ki uničuje velike ljudske interese. Agronom Bandonny je objavil knjigo, v kateri pravi: „Ako bi vsa ptica po svetu izginila, bi človek čez 9 let ne mogel več na zemlji živeti, pa čeprav bi se vsa mogoča sredstva zoper mrčesje porabilo“. Učenjak Fabre, ki je skozi desetletja preštudiral življenje mrčesja, pravi: „Ljudje so bedasti, ne, nori, kër ubijajo malo ptico, ki je najboljše varstvo za setve“. — Splošno se zahteva varstvo nežni ptici, ki nam tako nezmerno koristijo.

Abdul Hamid zopet oče. Iz Konstantinopla se poroča, da je postal prejšnji turški sultan Abdul Hamid zopet oče. Kakor znano, biva med zdaj kot jetnik v gradu Alatin pri Soloniku. Pomisliti se mora, da je Abdul Hamid l. 1848 rojen, torej že 70 let star. In vendar mu je ena njegovih haremskih žensk zopet sinčka porodila. Preje je imel že 7 sinov in 6 hčerk; Abdul Hamid ima torej zdaj skupno 14 otrok.

Preveč krmil je neki posestnik pri Linzu svojega lepega plemenskega bika. Hotel ga je prodati. Da bi lepše izgledal, dal je biku 15 kil rži in primerno množino vode. Kmalu nato pa je bicek bedastemu posestniku poginil.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Otto Erber †.

V neki graški bolnici umrl je eden najbolj ših mož na Spodnjem Štajerskem, g. Otto Erber župan na Muti, deželni poslanec, svetnik trgoveške zbornice, član okrajnega zastopa in šolskega sveta v Marenbergu itd. Pokojni Erber bil je eden tistih redkih moč, ki se dvignejo iz okoliš meje svojega stanu in katerih srce se ogreva za druge. Vkljub temu, da je bil sam tovarnar razumel je težnje obrtništva in kmetijstva in bil v vseh javnih zastopih navdušeni zagovornik gospodarskega napredovanja v štajerski deželi. V zasebnem življenju, kot človek bil je Erber ljubezniv, srečen družinski oče, moč z vzornim življenjem. Napredna armada na Spodnjem Štajerskem izgubi s pokojnim Erberjem enega svojih najboljših vodij. Mi mu obljubujemo ob njegovem grobu, da bomo napredno našo misel z naprej ščitili in širili. Počivaj, dragi pokojni v mirni gomili, počivaj pod zeleno štajersko trato, katero si tako globoko ljubil!

„Narodna stranka“ se pripravlja na svoj občni zbor, ki ji je pravzaprav popolnoma potreben. Ali malo „tam-tama“ se mora tej gospodi že privoščiti. Saj se hoče s tem le agonske stranke prikriti. V zadnji številki smo na uradnem mestu svojo sodbo o tej „narodni stranki“ napisali, to pa zlasti z ozirom na fenomenalno farizejstvo, ki ga je izrazil neki „odlični slovenski politik“ glede taktike „narodne stranke“. Prilizovanje tako grde vrste se pa tudi — k rikalom samim studi. In zato so dali v „Strazdotičnem“ „odličnemu slovenskemu politiku“ zaslužen brc. Torej, gospod „odlični slovenski politik“, nič ne bode s slavnostnimi obedi, katere ste špekulirali! ... Sicer pa omenjeni tudi še zanimivost, da smo dobili od večih iz sedanjih pristaših „narodne stranke“ pisni ki se povsem strinjajo z našim zadnjim uro-